

Landskap: Skåne Upptecknat av: Emit Wallin
 Härad: Ö Goinge Adress: Vallby
 Socken: Osby Berättat av: Byggn. Harald Wallin, Osby.
 Uppteckningsår: 1939 Född år 1878 i Osby.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Talsätt ^{om gölven} (1.-2.

Ardbär. 3.

Storvåkklippan kastad mot Osby kyrkklockor. 4.

Stjartsgerätten dödas, för att han blandat för
mycket nitur i Osby kyrkklockor.

5.

ACC. N:R M. 9683: 1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1.

Betydelsen av gökens galende i olika väderstreck
De gamle i Sibbarp (k. ex. min far och mor) hade som
språk vid gökens galende:

Åkan nö / = nöd /

Lönnan dö / = död /

Välkan säi / = säd /

Noran gläi / = glädje /

ACC. N:R M. 9683:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2.

Talesätt.

"Man har ingen rygg, förrän man fått 7 påsar"

Nedskivaren hjälpte som barn till med potatisplockning
och fick ont i ryggen. Då jag beklagade mig, fick jag svansstän-
de svar, som är talesätt i Osby.

Odsläv.

"Ja har lide ä gi bott (= bort) ä ingenting ä nö (= nödga) bott." Min far brukade säga så. Det var ett gammalt odsläv från Terum, från vilken socken han var kommen.

"Ljuer gör ja inte, men öga (= öka) löjn ä flögs löjn ä både ärligt (= ärligt) ä bragelet (= bruktligt)." Min far brukade säga så. Han härmade en från Terum, som sagt det.

"Da le, so Tobben", När man lade till något, som sagts förut, sade man så. Tobben var Tobbe-Jonens far i Tubbay, Hälsveda socken.

Stormklippan kastad mot Osby kyrkklocher.

I Göran Håkanssons mark, Hasslaröd nr 2 i Osby socken nordväst om vägen Osby Skeinge, ligger ett väldigt stenblock, som kallas Stormklippan. Det är stort som ett hus. Det är ett allmänt talesätt, att detta klippblock kastades av en jätte en gång mot Osby kyrka. Jätten lyckade inte om belägen från Osby kyrkklocher. Den är starkare än från andra kyrkklocher i grannskapet. Men jätten kastade fel, så att stenen föll ned någon kilometer från kyrkan.

Gjutargesällen dödas för att han blandat för mycket silver i
Osby kyrkklockor.

Osby kyrkklockor äro kända vitt omkring för sin vackra
klang. Den vackra klangen säges hro därpå, att mycket silver
finns i klockorna. Det berättas, att när klockorna skulle störas
i Danmark, var en pojke från Osby anställd som gesäll hos
gjutmästaren. När gesällen fick veta, att det var hans hemför-
samling, som skulle ha klockorna, blandade han, utan att
mästaren visste det, en mängd extra silver i gjutbland-
ningen. När klockorna voro levererade, flydde gesällen av
rädsla för upptäckt. Mästaren upptäckte också rätt snart,
att silverförädel hade minskats, och bevar sig ivrig för att
söka hinna upp gesällen. Han hann upp honom i Hålsingborg
och dödade honom. Men klockorna voro ~~räddade~~ räddade. De hade
lyckligt kommit till Osby och sjunga där med sin vackra klang.